

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefranțate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil.,
rândul cu litere garmond.

Analisarea istorică a patriotismului.

IV.

A urmat acum un nou soiu de patriotism. Era napoleonismul, care pusește patriotismul cu totul pe alte baze. În trupele lui Napoleon au fost înrolați ofițeri de deosebite limbi și neamuri, apartinători celor mai de frunte familii din țările lor, cei mai mulți dintre ei înrolați mai năște la trupele țărilor proprii. S-ar crede, că patriotismul național a fost înlocuit cu indiferentismul național. Dar nu e așa. Oamenii se îmbulzeau se facă parte din armata lui Napoleon, pentru a fi și ei părăși la gloria, care incununa steagurile acestui beliduce, și pentru a face carieră, pentru că Napoleon avansa pe cei de valoare în mod excepțional. Era deci interes la mijloc.

Patria era acum Napoleon, și noul patriotism era patriotismul napoleonean, căci Napoleon era patria. În zilele acelea nu se vorbea și nu se scria despre Franția, ci despre imperiul francez, în fruntea căruia se află Napoleon. În contra acestui nou patriotism s-au resculat Spaniolii, Prusienii și cei din Tirol.

După dubla demolare a imperiului, popoarele s-au reîntors la vechiul patriotism, cu toate că marele Saint-Simon propagă în manifestul seu din anul 1814, publicat în Geneva, ideea unui parlament comun al tuturor statelor, ideea unui corp european, unui patriotism european, idee, care de altfel a preocupat mult și pe Napoleon, stăpânit de convingerea, că el are se ajungă stăpân peste Europa întreagă.

Congresul dela Viena din anul 1815 a dat o lovitură puternică ideei

patriotismului. A apărut interesele dinastilor în detrimentul națiunilor. Ideea patriotismului, iubirea de patrie, a primit acum o formă curată literară. Cei chemați se îngrijau de conservarea limbii și a închegării culturale a națiunilor. Astfel s'a dat naștere pe începutul sentimentului național, prin școală, biserică, armată, și mai ales prin presă. Se punea mare pond pe cunoașterea trecutului, pe instrucția în istoria patriei, ca oamenii să cunoască din destul gloria și mărirea din trecut a patriei lor proprii. S'a deschis teren și pe seama libertăților, pentru că după cum spunea italianul Pisacane, patria e egală cu libertatea. Unde nu e libertate, nu este patrie. Unde nu este teren de dezvoltare pe seama voinei mulțimii, nu este nici naționalitate! Dinastile și clasele privilegiate sunt incompatibile cu noțiunea patriei. Idei, de sine înțelese, socialiste.

In general patriotismul a ramas după anul 1848 în apele idealului independenței naționale. S'a născut deci principiul de naționalitate, ca o extindere a principiului despre drepturile omenești. Deosebirea între ele e aceea, că drepturile omenești se refer la persoană și stabilesc sfera abstractă de drept a acestia, pe când principiul de naționalitate are în vedere colectivitățile etnice și stabilește drepturi pe seama acestora. Principiul de naționalitate dă drepturi nemarginite fiecărei națiuni, ba fiecarei frânturi de popor, drepturi autonome.

Principiul de naționalitate nu admite, ca alții să fie folosiți pentru a jungerea scopurilor proprii, pentru ei strene. Stabilește armonia și echilibrul între națiuni, delăturând frecările și conflictele dintre ele. Duce deci la pacea eternă. Fiecare popor să se mulțumească cu independența proprie, și de alte popoare să nu se atingă.

deosebire canii, cari aveau în continuu nuntremant proaspet de carne. Spre a conserva carnea destinată pentru personalul expediției, se făcu o cămară deosebită, ocotită cu bolovani mari de ghiată, ca canii să nu poată străbate acolo.

Terra Nova și Fram.

In 4 Februarie, când erau în drum spre corabia Fram spre a transporta proviantul, umiți săd o corabie, care venia spre ei. Era corabia Terra Nova a lui Scott, care era în drum spre țara Eduard VII, și le aduse veștea, că din cauza referințelor de ghiată nu a putut străbate la uscat, spre a cerceta acel pamant. Corabilele și-au facut vizite reciproce. Terra Nova a luat scrisorile expediției și le-a dus spre Seeland, spre a le trimite în Europa.

Căpitanul Scott era cu expediția să nu depare de locul, unde Amundsen și-a așezat quartierul general. Încă în ziua aceea spre seară Terra Nova s'a reîntors la oamenii săi.

In timpul acesta grupa de pe uscat din expediția lui Amundsen făcea magasine și depouri spre sud, în cari așeză proviant pentru drumul cel lung spre pol, care era să se facă în primăvara viitoare după întoarcerea soarelui.

Fram se reîntoarce în regiuni calde.

In 10 Februarie s'a inceput drumul săniiilor, cari aveau misiunea să facă magazine și să transporte proviant. Primul

Principiul de naționalitate, ivit acum pe plan, ar putea fi deci definit astfel: E principiul naționalismului altruist, ori al altruismului naționalist. După Mancini, elementele constitutive ale naționalității sunt următoarele: elementul geografic, adecă, țara, elementul etnografic, rasa, elementul rațional, limba, elementul religios, confesiunea, elementul tradițional, datinile, obiceiurile, amintirile istorice, și elementul juridic: legile și instituțiunile sociale. Deasupra tuturor acestora însă stă elementul moral, conștiința națională, conștiința apărătorii la olaltă, fără de care sunt clatinătoare și nesigure toate celelalte elemente.

Statul nu formează deci bază istorică pe seama naționalității, căci punctul de mâncare pe seama dreptului internațional nu e statul, ci naționa, — spune Mancini. Cum că aşa gândeau lumea literară pe atunci, să vede și din următoarele cuvinte ale literaturii germane E. M. Arndt: «Acceptați marele principiu și infilați-l în copii și nepoții vostră, ca lege sfântă pentru mărimea și siguranța voastră, că nu veți umbla se cuceriti popoare strene, dar nici dela voi nu veți permite se fie luat nici un sat». Deci fiecare națiune pentru sine!

Principiul naționalității se intemeia deci pe limbă. Reprezentanții acestui principiu de prin deceniile prime ale veacului XIX erau convinși, că unitatea limbii va crea solidaritatea etnică. Toți scriitorii din zilele aceleia consideră patria ca ceva legat mai ales de limbă. Principiul de naționalitate definiază patria ca țara oamenilor, cari formează un popor, după limbă. De acest motiv erau conduse toate popoarele asuprite, toate popoarele mici, cari doreau să devină națiuni, se devină «națiuni geografice» și se primească consistență de stat.

depot s'a așezat la gradul 80, în departare cam 100 km. dela cartierul general. Tot în timpul acesta s'a așezat magazinul la gr. 81 și 82.

Până acesea se căstiga mult. Se așează proviant pentru drumul spre pol deosebit, de așa se dedau canii a trage sanie, și se punea la probă puterea lor, ce distanță pot percurge și ce povară sunt în stare să tragă. În ambe direcțiunile experiențele făcute erau de tot multămitoare.

La inceput s'a făcut sănii mari, puternice, după modelul celor din nord ale lui Nansen, cari se potriveau referințelor din nord, aici în sud însă puteau fi mai usoare, de aceea în cursul ierniei ce a urmat, sănile au fost reduse, și aceasta a fost în folosul expediției.

Deosebită îngrijire s'a dat transportului, să se poată transporta mult și cu ușurință. De aceea s'a pachetat toate cu îngrijire. Principiul a fost, ca în loc puțin să se poată pune mult. De sine înțeles, că tot locul s'a folosit cu deosebită îngrijire.

Experiența este cel mai bun măestru. După fiecare transport se întorceau cu nouă experiențe de cari se și foloseau.

E vorba de sărmăni cani, cari la inceput nu stiau ce vreau acei oameni, nu voiau să meargă la comandă, și nu cum vreau și unde vreau acei oameni.

E vorba de bicii, cu cari bietele dobitoace deși astfel cu minte și docile, au făcut cunoștințe.

Principiul de naționalitate a ajuns se fie armă pe seama naționalităților, pentru a-și crea cu puterea o patrie. De principiul acesta au fost ori sunt încă amenințătoare statele. Toate popoarele s-au provocat și se provoacă la acest principiu, cătă vreme sunt slabe, dar l-au uitat și l uită imediat cum sunt tari. Am putea să numim principiul de naționalitate: nobilul principiu al etății copilărești în viața popoarelor.

Conceptia aceasta a principiului de naționalitate a dus în mod natural la înfrâțirea popoarelor. Democrații se întruneau la serbări sgomatoase, date în onoarea solidarității internaționale, pe temeiul recunoașterei drepturilor reciproce și a libertății naționale. În Roma se țineau în fiecare lună, sub conducerea tribunilor poporului, serbări de înfrâțire, când cu Rușii, când cu Nemții, pe baza principiului de naționalitate!

Răsboiul.

Ne aflăm binișor în luna a cincia a răsboiului, și se pare că totuși suntem încă abia la începutul măcelurilor, cari se dau pe fronturi lungi în atâtea părți de lume. Corespondentul unui ziar american a căutat se afle pările celor mai de frunte bărbăți de stat din Franția asupra duratei și a supra sfârșitului răsboiului, dar nici unul dintre ei n'a fost în stare să dea răspuns clar și lămurit, ci toți au spus, că știrile pe cari le au de pe câmpul de răsboiu sunt prea mance, prea neîndestulitoare și prea unilaterale, astfel, că omul nu și poate face o icoană adeverată despre starea lucrurilor și deci nici păreri nu și poate forma, că cum și când se va termina acest groaznic răsboiu mondial. Si aşa suntem și noi, ceialalți, toți. Nime

Dar să nu zăboim la acest spectacol. Maltratarea animalelor se exalică cu imprejurarea, că dela supunerea canilor atârnă rezultatele expediției și în cele din urmă viața oamenilor. Alteori oamenii acestia nu erau fără suflare, doavă dragoste, cu care au tratat canii în drumul lung răună la Antarctică, și în cursul ierniei de 5 luni în cartierul general.

Depoul la 80°.

Primul depot s'a așezat după cum am smintit la 80°.

Aici s'a așezat carne de peste și alte alimente. După ce s'a ales locul, s'a făcut cortul. Apoi trebuia să se ascundă toate lucrurile de piele, deoarece canii aveau deosebită predilecție să roadă tot ce le venia în cale. Obiectele de piele peste noapte erau puse în pari, cari se așează în jurul cortului. În fiecare sănie era așezat măsurătorul de distanță, cari în tot cursul drumului au funcționat normal.

Amundsen a cumpărat bine toate imprejurările ca să ajungă la pol, alcătuită grecă răsunătoare asupra sa.

Misiunea lui când a plecat de acasă era, să facă cercetări în regiunile polului nord. Direct unea spre polul sudic să luat deci fără sătirea guvernului său, fără sătirea celor ce au adunat măloacele materiale la expediție, nici din oamenii lui săfără de căpitanul corabiei Nilsen n'a știut nime de planul cu polul de sud. De aceea numai succesul întreprinderii il putea man-

FOIȘOARĂ.

Cucerirea polului de sud.

De Mateiu Voileanu.

(Urmare).

Vânătoarea canilor de mare.

In părțile acestea sunt o mulțime de animale în mare. Canii de mare se așează pe sloii de ghiată și dorm înștiuți ziua întreagă. Sunt de o mărime extraordinară. Deoarece până acumu nu au avut vrășmași, de cari să se păzească, nu știu ce e frice. Zeci nemiscați cu ochii lor mărunte se par a nu vedea ce se întâmplă în jurul lor. Stau nemiscați, încât sunt impușcați din nemijlocită apropiere. Până când îsprăvau oamenii cu tăiatul și desfacerea unui asemenea colos, ceialalti priiveau cu nepăsare.

Din peștii aceștia cari au carne gustoasă și untură multă, s'a putut aproviziona pentru iarnă și pentru magasine cu o mulțime de carne, care a stat cu lunile proaspătă. Numai în magazinul cartierului general s'a pus pentru iarnă peste 100 de asemenea pești colosali.

In legătură cu cele amintite trebuie să observăm, că canii aceștia de mare indată după impușcare trebuiau curățați. Carnea lor se punea în sănii și era transportată la locuințe, unde se așeza în gramezi, cari se conservau bine. Din ea se hrăniau cu

nu poate combina și nu poate prevedea, nici terminul sfârșirii și nici modul sfârșirii răsboiului. Tot ce putem spune este, că fiind el un răsboiu început de monarhia noastră din motive înalte morale, pentru pedepsirea făcătorilor de rele, nu poate să se termine decât numai cu învingerea noastră.

Lucrurile stau acum astfel, că trupele toate sunt provăzute cu cele de lipsă pentru o campanie de earnă, și astfel răsboiul va putea fi continuat și pe frigul mare, dacă va ceea ce trebuința. Mai verosimil e însă, că trupele afătoare față în față vor sta peste earnă ascunse în șanțurile în cari s-au îngropat, pândindu-se reciproc, ca să nu fie atacate prin surprindere unele de altele. La primăvară apoi se va continua măcelul.

Despre operațiunile de pe câmpul de răsboiu putem să dăm astăzi următoarele amănunte, primite din isvor oficios:

Rușii intrăți pe teritorul patriei noastre prin trecătorile Carpaților au fost respinși pe întreaga linie de trupele noastre, cari se luptă acuma cu ei prin diferitele trecători. Și de astădată Rușii au avut perdeuri însemnante, în morți, răniți și prizonieri. Se pare, că Rușii sunt de credință, că în interiorul țării nu mai avem trupe de loc, și astfel ei își pot permite luxul, de a face excursiuni și primblări prin țara noastră, pe care apoi totdeauna trebuie să o părăsesc cu rușine și cu mari perderi. Știrile mai noi ne spun, că administrația funcționează de nou pretutindenea pe unde au fost ajuns Rușii, în comitatele Zemplén și Șaroș, și că și populația care se refugiază s'a reîntors de nou acasă. Semnul, că nu mai e nici o primejdie.

In Sârbia trupele noastre, după ocuparea Bălgadului, au căutat să cucerească terenul spre sud, ceea ce le-a succes, fiindcă Sârbii s-au retrăs spre centrul țării lor, afătoare acum la marginea prăpastiei. Pe la Arhangelovaț apoi se dau lupte grele de câteva zile. Sârbii au primit trupe afătoare, (e vorba, că Rusia li-ar fi trimis pe Dunăre câteva regimenter) și desvoltă o apărare foarte energetică, desperată. Prin părțile de țară, ocupate de trupele noastre, populația începe să veni acasă, fiecare la vatra sa, și a se împreteni cu noua situație și cu noii stăpâni. Belgradul are încă 15.000 de locuitori sârbi, cari au remas și sub durata bombardării orașului în locuințele lor. Comandamentul militar austro-ungar a introdus acum administrație nouă

în Belgrad, cu funcționari numiți din partea sa.

In Polonia situația e favorabilă trupelor germane și austro-ungare. Orașul Lodz a căzut în mâna Germanilor. Numărosi Ruși au fost făcuți prizonieri. In Galicia apoi au fost respinse trupele rusești de trupele noastre și cele germane și au fost silite să sistene ofensiva. Dintre trupele rusești, cari în incunjurată fortăreața Przemysl, unele au trebuit să fie comandate de urgență spre est și astfel despre vreun atac mai puternic asupra acestei fortărețe din partea trupelor rusești deocamdată nu poate să fie vorba. De altcum apărarea fortăreței e depusă în bune mâni.

De pe câmpul de răsboiu dela apus vine știrea, că Germanii au evacuat localitatea Vermeilles, pentru a evita jertfele cerute de energica artillerie franceză, și că pe la Altkirch au reînnoit Francezii atacurile, însă fără succes și având mari perderi. In general însă în apus situația e ne-schimbă.

In sfârșit din Constantinopol se dă comunicatul următor despre mersul răsboiului rus-turc: Trupele turcești au ocupat Cheda, localitate foarte însemnată, la 20 kilometri depărtare de Batum. O trupă rusească, cam de 300 soldați, trimisă ca să reocupe dela Turci un pod de însemnatate strategică, a fost total nimicită. Pe alte locuri încă se laudă Turcii, că au dat lupte cu Rușii, cu bun succes.

Dela domnul comisar guvernial, comite suprem și comes săsesc Walbaum, am primit eri următorul comunicat:

Dela Excelență Sa, domnul ministru-president, contele Stefan Tisza, am primit telegrama următoare:

Budapesta 7 Decembrie. Orașul Lodz a fost ocupat de Germani. Armatele noastre unite înaintează victorios în întreaga Polonie rusească. O armată de ale noastre a atacat în Galicia de vest pe Ruși, cari perzând 2200 prizonieri și câteva coloane de tren, s-au retrăs. Sub impresia acestei victorioase ofensive se retrag acum și trupele rusești afătoare prin trecătorile Carpaților, urmărite de trupele noastre, astfel, că teritorul patriei noastre în cel mai scurt timp va fi curățit de tot de dușmani. Walbaum m. p. comisar guvernial.

In cursul zilei de astăzi, Mercuri, am primit știri despre noile învingeri ale trupelor noastre în Galicia, și despre faptul, că în Sârbia se face o nouă grupare a trupelor austro-ungare.

tui de respunderea ce a luat asupra sa. Mai era imprejurarea, că în aceste regiuni era și expediția britanică sub conducerea lui Scott, cu scop de a atinge polul. Este deci explicabilă procederea lui Amundsen cu așezarea de magazină încă înainte de a veni iarna, și încrederea, cu care aștepta reîntoarcerea soarelui la începutul lunii Septembrie.

Dintre câni au perit unii, cari au dispărut în decursul transportului de mărfuri din corabie, alții au dispărut cu ocazia unei așezări de magazină. Unii dintre câni au perit în primăvara, când s'a început drumul spre pol. Începutul să facă prea de timpuriu, temperatura era peste 50 C. chiar și unii dintre oameni, alcătuindu-se într-o așezare de magazină în gr. 80° (expediția să se întoarcă spre așteptării ivirea verei cu temperatură mai moderată). S'a reîntors deci în cartierul de iarnă, unde au stat până la 20 Oct.

In timpul că au petrecut din nou în locuințele calde sub sloi, au observat tot mai multe semne ale verei. S'a ivit de nou câni de mare, s'a sărată pasările. În acumă se face planul definitiv pentru drumul spre pol. În acest grup sunt numai 5. Trei din cei slăiți aveau să cerceteze pământul Eduard VII. Uoul avea să ramână în cartierul general spre a păzi casa. Si cumă vin alte necazuri.

Abia se începe călătoria spre pol, dispare 3 câni, de urmă cărora nu s'a mai dat.

Ajuns la magazinul dela 80, și obosită de drumul prea înțepit, câni slabesc rapid,

Din parlament. Casa magașilor a ținut Luni ședință și a votat toate proiectele de lege trecute săptămâna trecută prin cameră. Astăzi ține ședință, atât camera, cât și casa de sus, pentru a asculta rescriptul regal, prin care parlamentul e prorogat de nou pe timp nedeterminat.

Blocul balcanic. Și-au dat multe silințe puterile din tripla înțelegere, ca să înduplece pe Greci, Bulgari și Români să le sară întru ajutor, formând blocul balcanic. După informațiile pe care le avem din isvor vrednic de crezământ, planul nu a succes. Grecia s'a fost declarat gata, să trimită în foc 80-100 mii de soldați, în ajutorul Sârbilor, dar numai în casul, dacă și Bulgaria intră în acțiune, în favorul Sârbilor. Bulgaria însă a declarat, că rămâne neutrală până la sfârșitul răsboiului. România tot așa. Blocul balcanic astfel nu s'a putut înfăptui.

„Crucea Roșie” și Crăciunul.

O rugămintă.

Comitetul societății „Crucea Roșie” a hotărât, ca de sărbătorile Crăciunului să surprindă pe toti soldații răniți și bolnavi cu daruri potrivite. Pentru intregirea acestor daruri rugă și publicul românesc, ca să binevoiască și contribuă cu ce poate. Îndeosebi cu vnt, ouă, mere, pere, nuci etc. Toate dsururile sunt să se trimit pe adresa Landwirtschaftlicher Verein (pentru Crucea Roșie) în Sibiu (Nagyzeben), Piața mare Nr. 19, cel mai târziu până în 15 Decembrie n. c.

Sibiu, 3 Decembrie 1914.

Pentru comitetul Societății „Crucea Roșie”:
Ana Dr. Moga. Valeria Dr. Beu.

Câțră primăriile comunale.

Purându-vă la inimă apelul de sus, îndrăsnim și să rugă, să binevoiți și spela de urgență la inimile generoase din comunitate, rugându-le să contribuie care cu cat poate în scopul de sus. Contribuibile să se adune de un comitet al femeilor fruntaș, de sub conducerea dnelor preoteze, învățătoare, notărăște, primărește etc., și să se trimită colectiv la adresa indicată. Multumind tuturor pentru toate jertfele ce se aduc pentru ostașii noștri suferinți, suntem cu frânească dragoste:

Sibiu, 4 Decembrie 1914.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”:

Pantaleon Luciuța Victor Tordășianu
președinte secretar.

Legendele și tradițiile populare.

De Ioan Butta, învățător în Sohodol.

Să p'ez dela Bran. In Bran ne prezintă un aspect și o priveliște deosebită castelul, zidit îotr' un mod de admirat, pe un colț de stâncă. Castelul Branului se numără între cele 7 castele, z'dite de cavalerii germani în țara Bârsei, sub domnia regelui Andrei II pe la anul 1211. La început purta numirea de „Dietrichstein”, după numele primului fundator, a cavalerului german Dietrich, ear mai târziu și-a împrumutat numirea dela răulețul „Turcu”, ce urge pe la poalele lui, numindu-se „Turc-Burg” și apoi „Törcz-Burg”.

La început castelul a fost din lemn, ear la anul 1377 s'a zidit din material solid, adaptându-se în forma de azi la anul 1602 și 1608 sub domnia principilor Sigismund și Gabriel Bá hor.

De însemnat pentru noi este fantana cea afundă din curtea castelului săpată mai tot în stâncă, de o adâncime foarte mare, stand la ace's nivel cu suprafața răulețului „Turcu”, și temnița cea Ingustă, întunecată și ingrozitoare, unde multe jertfe și-au aflat sfârșitul, pentru răsunarea sorții cărora s'a format în fantasia poporului legendă: — că în noapte intunecoase, tarziu, când castelul e cufundat în tacere, în diferite infâșări misterioase se arată în jurul fantanei și temniței din curte „Fantoma Castelului”, care după ce își sfărșește obiceinuit său boicot trist și insorător, ca un ecou să răspunde prin cântecul jefuitor soția sa buha, din stâncă învecinată din Măgura, care se arată și ea în diferite figuri fantastice, caotând și jeliind ambele nenorocite jertfe ale trecutului!

Această legendă își are însemnatatea sa istorică și ea datează de pe timpul puternicilor castelanilor de odinioară, cari domneau peste ținutul Branului.

După cum ni se spune în schitele istorice despre castelele și Țeară Făgărașului de Ioan Turcu, — Branul până la anul 1651 a aparținut comitatului Albei districtul Făgărașului, ear la anul 1651 George Rákóczi II principele Transilvaniei regulând referințele neclare de mai înainte a deslipit comunele și Castelul Branului dela districtul Făgărașului și sub anumite condiții și prestări le-a dăruit Brașovului, autorizând totodată pe magistratii Brașovului, ca în cause criminale să poată dicta chiar și pedepsă cu moarte, — fără mai fi prezenți și funcționari de ai comitatului, cari și așa locuiau prea departe.

In puterea acestui drept castelanian, pe mulți prizonieri, și cu deosebire pe acei, cari erau considerati de spioni, că și pe alii nenorociți, închisi pentru diferite fărdeligi, i-au executat în furcile, ce se șlefui așezate sub castel, cari execuțiuni se înclineau prin tăganii, cari locuiau în apropiere.

Fiind legenda de conținut mistic, dar destul de frumoasă, va fi potrivită pentru anii ultimi de scoala, când se poate lua în legătură cu materialul de istorie, — și deosebită se poate scoate sentimentul de milă față de cei cari și-au sfărat tragicul sfârșit, — și de altă parte judecata cea severă a castelanilor și urmările fatale, ce le-au avut pe acele timpuri acei indivizi, cari săvârșiau diferite fărdeligi sau făceau servicii de spioni. Atât prin înmulțirea cunoștințelor locale, că și prin nexul istoric face, ca această legendă să contribue la dezvoltarea sentimentului patriotic.

Prin Bran, la poalele Castelului, curge răulețul „Turcu”. — Ori și cine se întrebă, de unde s-a luat apa această numire.

Bârani ne spun, că au primit și ei ca tradiție, că în Bran ar fi fost o luptă erănceană, fără a ne spune, că între cine și când, dar destul că Turci au fost destui și apă aceasta nu era altceva decât o vale de sănge, pe suprafață căreia pluteau numai fesuri turcești, — și de atunci s'a numit apă aceasta „Turcu”.

Legenda am crede că datează sau de pe timpul invaziunilor turcești în țara noastră, de cari invaziuni n'a fost scutit nici Branul, — sau de pe timpul luptei, ce s'a dat la Bran între Tököy și Imre sori-jinut de poarta otomană și Constantin Brancoveanu principele Munteniei și între Heisler generalul armatei împăratului Leopold și Teleky Mihály conducătorul trupei transilvane, cari aveau să apere în domnie pe Apa Mihály contra lui Tököy, care voia să-l alunge spre a ajunge el prințipe. — Luata cea erănceană s'a dat ce-i drept pe câmpul Zărneștilor, înstărit în Bran Constantin Brancoveanu, așa orat de o parte de cestă turcească și așezând de ambele părți o multime de soldați, — nu ar fi eschis să fi căzut și Turci destui, și oamenii văzând apă săngeroasă și furi turcești pe ea să-i dea numirea de „Turcu”.

Aceste hipoteze ar fi poate cam îndrănește, venind în contracicere cu unele date istorice, căci după cum ne spune di Clinciu la cercetările istorice „Din trecutul Branului” numirea de „Turcu” a Branului nu se poate deriva dela Turci, fiind că ei n'au năvălit în părțile noastre înainte de 1891, până când există deja castrul Terch, Töcz sau Turz, — numirea castelului de azi.

Tot aici ni se spune îosă, că cronicarii bizantini numiau pe Cumani și celelalte popoare de viață mongolică cu numirea de Turci, — deci și legenda se poate să dateze de pe timpul năvălirii Cumaniilor în părțile noastre, contra căror s'au zidit și fortărețele din țara Bârsei de cavalerii germani, — sau că s'a format mai târziu, după ce „Turcul” avea deja numirea.

Comuna pe teritorul căreia să aflu castelul, se numește „Poarta” și și-a luat numirea dela strâmtarea de sub castel, care ne prezintă o poartă naturală, pe care călătorul nu o poate încurjura, prin faptul, că cele două dealuri, dealul castelului și Măgura, aproape se impreună, lăsând între ele numai atât loc că trece drumul țării și răulețul Turcu, plus că aici erau până în timpul din urmă, urmăre unei porți mari „Poarta văii”; — căci până la anul 1836 era numai o singură vama în Bran și anume vama de jos langă castel, de la care în dreapta și stânga s'au făcut șanțuri mari spre Buceci și Peatra Craiului, ale căror urme se mai văd și astăzi destul de bine, — ear teritorul, ce se află în Branul de sus, dela frontieră până la vama dela castel, se numea teritorul liber de vama (vānküzel), pentru că producțele, ce se aduceau din România până aici, erau libere de vama. La anul 1836, regulându-se pe deplin afacerea liniei de vama, s'a stabilit oficial de vama pe linia dela frontieră numit „La Cruce”, numire, ce se crede, că „poate să fie vr'o amintire a vre-unui Kreuzburg german” (Clinciu), ear mai târziu s'a sistemat și vama dela Guțanul, numită după muntele de aceeași numire, care funcționează în timp de vară.

Numirea de Bran azi nu o poartă nici o comună, ci ea se dă celor 10 comune politice, azi de sine stătătoare, dar care până la anul 1848 formau o singură comună, condusă de castelanul Branului, sub numirea generală de „Bran”, ce după înțelesul slavon însemnează barieră sau poartă, numirea ce s'a dat tot după strămtoarea dela castel. Dela 1848 s'a format două comune politice, cu cete un primar și viceprimar, stând sub jurisdicția Brașovului până la 1863, cand din nou s'a incorporat la districtul Făgăraș.

In fata castelului spre răsărit se înalță impunător și maestos falnicul Buceciu, care își ia numirea după cum ne spune dl Clinciu și după cum susțin unii învățători, dela „Bugak” un șef al Tătarilor, doavadă că și aceste tinuturi au avut parte de năvălirile Tătarilor, numindu-se și o vale „Valea Tătarilor”.

La poalele Buceciului se află comuna Sobodol, numire ce și-a împrumutat-o comuna dela slavonescul Scho-și dol, cari nu însemnează altceva decât Valea-Seacă, din cauză că prin mijlocul comunei curge o vale, care în partea cea mai mare a verei e seacă.

Înfiind comuna Sobodol așezată la poalele muntelui Buceciu, în care își are și cătă-munti ca proprietate, locuitorii își duc vitele lor în acești munti pe timpul de vară, de unde urmează, că ei cunosc foarte bine muntii Buceciului din timpul petrecerilor ca ciobani, și așa și chiar povesti o mulțime de legende despre acești munti, — dintre care unele sunt prelucrate de peana măestră a augustei scriitoare Carmen Sylva în „Poveștile Peleșului”.

De varful cel mai înalt al Buceciului, de muntele „Omu”, e legată următoarea legendă:

O fost odată un împărat și o împărăteasă. Împărăteasa fiind o femeie credințioasă și milostivă facea tot posibilul, ca să îndesulească pe cei ce veniau la ea și prin faptele și credința ei mare vindecă pe oameni atât trupește că și sfîrtește.

Fiu său Emanuil (Manea) crescut în spiritul ei și pătruns fiind de măreția faptelelor ei, după ce ea moare neștiind cum să facă astfel de fapte și neștiind cui să-i se adreseze, merge la un pustnic și îi cere sfatul și ajutorul, spre a-l face apt de a fi bun ca mamă-să și a săvârși fapte în felul ei.

Pustnicul îi arată calea, prin care poate să-și ajungă scopul, îl trimite în lume, ca să fie la toți într-ajutor, servindu-i.

El merge în lume, ajută pe nenorociți, da săracilor tot ce putea, ocrotește pe cei slabii, muncește pentru a-i scoate din năcasuri, atât pe săraci căt și pe bogati, tot căstigă il împarte cu cel lipsit, sfătuște pe cel desesperat și se silește să stărpească ura, invidia și minciuna, arătându-le calea cea adevărată. Cu un cuvânt e un adevărat apostol, un adevărat bicefător al tuturor, un adevărat „om”, din care cauza toți îl iubesc, toți îl prețuiesc și toți îl numesc „Omul” în loc de Manea.

În timpul serviciului pe care îl face lumei întregi, — suflul lui e legat de o ființă dragă lui, — de mica Rada, — pe care după moartea tatălui ei, o ia la sine și î-o duce pustnicului, să î-o crească; în care timp el își continuă munca de apostol în lume, departe de Rada lui; — pe aceasta nu o poate lua de sotie, fiindcă nu se poate măsura cu ea în înțelepciune.

Din cauza aceasta merge ear în lume, învăță, se face doctorul cel mai renumit, care vindecă și pe fiul împăratului tatălui său și iar merge să-și ia pe Rada dela pustnic, când acesta îi spune, că Rada în acest timp s'a dus în lume, ca să se mărite după altu. Emanuil înfuriat, facând pe pustnic vinovat de fapta Radei, îl impinge; — ear acesta căzând și îsbindu-se cu capul de o stâncă moare. În urmă căndu-se de fapta sa, plânge amar și se ascunde pe lume în peștera Ialomicioarei din Buceci.

Toți credeau pe „Omul” perdut și lipsa lui se simtea în tot locul, dar mai ales când copilul împăratului — Transfîr — bolnăvindu-se iar, — în lipsa lui Manea — moare și de jalea lui mor și părintii.

În timpul acesta Rada știind, că Manea trăgește îl caută și găsește, apoi amândoi arătându-se lumii, lumea îl pune împărat peste țara tatălui său, pe care o stăpânește mult timp împreună cu Rada soția lui, iubindu-și patria și silindu-se să o înalte și fericească.

O altă legendă răspândită în popor, e și legenda legată de muntele Peatra-arsă, ce se află între Buceciu și Postovar și care formează proprietatea sășilor din Rașnov. Legenda e de cuprinsul următor: Frumoasa fată — Păuna, și înălțul Tânase se iubeau cu sinceritate și în urmă se și logodesc. Într-aceea isbuțnise răsboiu și Tânase e înrolat și dus pe câmpul de răsboiu. Lupta e grea, dorul lui Tânase de logodnică sa e și mai puternic, și-l face să

fugă acasă în tocul răsboiului. Păuna cu toate că-l iubește, îl respinge, spunându-i să meargă în răsboiu, căci e rusine și păcat pentru el a fugi din luptă, cand patria e în pericol, și nici să ardă Buceciu și nu-l va primi să-i fie bărbat. — Tânase se înduplecă, — deși are presimțirea, că va fi rănit pe câmpul de luptă, — văzând mai ales, că muntele arde, pleacă la răsboiu.

Intr-un tarziu vine vestea despre o luptă mare. Păuna bănuind că dragul ei Tânase va fi rănit sau morț, pleacă în răsboiu să-l caute, unde-l găsește rănit și orb. Il îngrijește și cu el așa orb cum era, vine în sat și aici se cunună cu el, fiind vesela și mandră de vîțea bărbatului ei.

Muntele ce s'a văzut arzând, s'a numit „Peatra arsă”, căci ciobanii și vânătorii, care s-au ureat după capre negre, s-au jurat că su găsit pe aici stânci prefăcute în cărbuni.

(Va urma).

NOUTĂȚI.

Apelul Crucii Roșii. În casarma artilleriei din Sibiu se va înființa un nou spital de rezervă, și probabil se vor înființa asemenea spitale și în alte clădiri ale orașului nostru. Societatea Crucea Roșie, pentru a asigura numărul necesar de surori de caritate, roagă femeile și fetele, care au terminat un curs de îngrijitoare și până acum n-au făcut servicii în nici un spital, precum și pe acelea, care n-au ascultat încă nici un curs, dar sunt gata a face serviciu gratuit de îngrijitoare, să binevoiască să se anunță *Sâmbătă în 12 Decembrie* n. la 9 ore înainte de meazi la comandanțul spitalului de garnizoană din Sibiu, Dr. Leopold Deutsch, medie din statul major general.

Doctor onorar. Facultatea de drepturi a universității din Gratz a acordat comandanțului trupelor balcanice Oscar Potiorek titlul de doctor onorar.

Rănit. Aflăm din România, că domnul Alexandru de Mocioni este rănit și că se află într-un sanator din Wiener-Neustadt. Dorim înșănătoșare grabnică rănitului erou.

Adunare generală. Joi, în 10 Decembrie n., se începe sesiunea ordinată a Universității săsești și a celor șapte județe.

General arestat. Din Odessa se scrie, că generalul rus Rennenkampf a fost arestat. Generalul adeca a sosit pe câmpul de luptă din Polonia cu 18 ceasuri prea târziu. În urma acestei întârzieri germanii au răsbit prin cercul ruseș, care-i apucase din toate laturile, și au mai facut și căteva mii de prizonieri ruși!

Export. Direcția căilor ferate române a luat măsuri, ca toate stațiunile se primească marfă pentru export în aceleși condiții ca în trecut, afară de mărfurile, care sunt prohibite de vamă. Este oprit insă exportul cu carăle pella Vârciorova, Câineni, Predeal și Palanca; exportul la punctele acestea se face numai pe calea ferată.

Furnizare de articole de piele pe seama armatei. Administrația militară dorește să cumpere direct dela producenți *cizme*, *fărănești*, obisnuite și tari, și afară de aceasta să i se furnizeze prin meseriași *cizme*, *ghete*, *boconci* și diverse alte lucruri de piele. Corporațiile industriale din Sibiu a convocat membrii săi, în afacerea aceasta, pe Joi în 10 Decembrie. Invoiala cu *curelari* se va face precis la 8 și jum. ore în localitățile corporațiunii, ear cu *cizmarii* și *păpușcarii* după ameazi la 4 ore precis, în sala de ședințe a comunității.

Corespondența străinilor din Rusia. Ziarul *Narodny Lysy* afișă, că toți străini aflați în Rusia au fost necesitați să subscrive o declarație, în care se obligă să nu corespundă pe durata răsboiului cu rudenii sau cunoștinții din alte state, și să nu primească nici o scrisoare dela dânsii. Astfel se explică faptul, că statele dușmane nu pot coresponda cu cetățenii săi din Rusia nici chiar prin mijlocirea consulatelor.

Un regiment croat — cel dintâi în Belgrad. Colonelul Kureletz, comandantul regimentului de infanterie Nr. 26 al gătesilor dela Carlovit, a trimis banului Skerletz o telegramă, unde îl aduce la cunoștință, că numitul regiment a fost cel dintâi între trupele noastre din Balcani, care a pus piciorul în capitala sărbească. Banul baron Skerletz a multumit prin o depeșă, zicând că întreaga națiune croată este mandră, când tocmai un regiment croat a fost primul, care a ocupat Belgradul, și prin aceasta a pus coroană operațiunilor glorioase ale trupelor noastre în Serbia.

Eroi prizonieri. Din Iohannesburgul Africei se anunță, că Devett cu alii 11 comandanți buri au căzut în captivitate engleză și au fost transportați într-un fort.

Stiri bune din Przemysl. Cărți poștale de campanie, trimise cu ajutorul aeroplanelor, spun că fortăreața dela Przemysl se tine bine, și că garnizoana e plină de încredere și de înfrâzneală.

Sef de spital. Vestitul scriitor Maxim Gorki este numit sef la un spital al Crucii Roșii din Moscova.

Remâncă la opera din Viena. Domnisoara Haret Nemes din Brașov, absolventă a conservatorului din București și elevă a lui Dumitru Popovici, a fost angajată la teatrul Vo kș-Oper din Viena.

Pierderile armatei franceze. Corespondentul ziarului din Milano *Corriere della Sera* constată, că armata franceză a pierdut până acum 50 de procente în morți, răniți, dispăruți și prizonieri. Aceasta privește numai trupele de linie și rezervele mai tinere. În casarmele dela Riviera, din Nizza și Mentone, se găsesc peste trei mii de soldați bănăvi din Senegal, de oarecare negri nu suportă clima aspră din nordul Franței.

Încercare zadarnică. Soldații din trupele sărbători, care năvălisere în Bosnia — cum scrie un ziar din capitală, — erau provoquați din partea comandanților cu cete două puști de făcare om. Măsura aceasta avea de scop, ca locuitorii sărbi din Bosnia să fie înarmați cu puști împotriva trupelor noastre. Este caracteristic, că soldații sărbi n-au putut să plaseze armele duse între poporațiunea bosniacă.

Cât costă o pușcătură de tun. Artleria este una din părțile cele mai costisitoare ale armatei. Lupta cu tunuri este scumpă nu numai fiindcă gloantele costă mult, ci și fiindcă teava tunului nu suportă decât un număr anumit de pușcături. De exemplu, cu un tun de 10 centimetri se fac cam 750 trageri, cu cel de 27 cm se fac 160, ear cu cel de 30.5 abea 150 trageri, după care teava trebuie înlocuită cu alta nouă. — Un tun de 30.5 cm, care are greutate de 46.400 chilograme, costă 500 mii coroane, ear glonțul său 2000 cor.; o impușcătură ca acest monstru face 5333 coroane. Pușcătura tunului de 10 cm. costă 147 cor., a celui de 16 cm 480 cor., a celui de 27 cm 2420 cor. La tunuri de calibru mic, tragerile costă mai puțin. Din aceste căteva cifre se învederează, că lupta cu tunurile este foarte scumpă petrecanie.

Să schimbă și Budapesta. Un teolog protestant și deputat în camera prusiană, Gottfried Traub, petrecând căteva zile în capitala Ungariei, își descrie impresiile în revista *Die Hilfe*. Eată ce zice Traub: Am auzit multe despre tratamentul vitreg și despre nedreptățile, de care sufăr naționalitatele nemaghiare, din punct de vedere al limbii și al învățământului școlar. Mi s-a spus, că în comparație cu timpurile trecute, nemții sunt întimpinați cu foarte putină prietenie în Budapesta, și că orice maghiar, deși cunoște bine limba germană, vorbește din principiu numai ungurește și nu dă nici o informație, ci întoarce spatele străinului, care îl se adresăză în limba nemțescă. Am fost fericit, zice deputul din Prusia, că astăzi, în vreme răsboinică, am putut să mă ajut în capitala ungară și cu limba mea maternă și să constat că pe țăruri Dușnarii avem prietini buni, curațioși și convingi.

Lista

contribuitorilor generoase pentru spitalul de rezervă al Reuniunii femeilor române din Sibiu, deschis pentru ostașii răniți din răsboiu, anume:

1. Din Sibiu: Maria Cosma 25 cor., 3 cămeșe, 10 p. pantaloni, 16 cărti din bibl. p. toti. Catina Bârseneanu 20 cor. 1 perină și 2 fete, Ioan Metianu 100 cor. Dr. II. Puscariu 25 cor. Dr. Eus. Roșca 20 cor. Parteniu Cosma 400 cor. „Albina” 100 cor. N. Ivan 20 cor. Ana Dr. Moga 10 cor. Ana Mălățianu 20 cor. 1 perină și 2 fete. Elena German 10 cor. Enilia Dr. Russu 20 cor. Ella Ghibu 5 cor. I. Lissai 5 cor. I. Vătăsan 5 cor. Constat. Pop. 10 cor. Ioan I. Lăpedatu 10 cor. I. Enescu 5 cor. T. R. Popescu 3 cor. Sofr. Rosca 3 cor. Aurel Esca 3 cor. A. Pop 5 c. V. Radeșiu 3 cor. D. Pulcu 10 cor. Ioana Moldovan 3 perini și 6 fete. Minerva Brote 1 saltea, 1 straiu, 2 ciarșafuri, 2 perini și 4 fete. P. Muntean 5 cor. Timotei Popovici 5 cor. Iustina Dr. Sandean 20 cor., 2 cămeșe, 1 perină și 2 fete. Ana Marienescu 20 cor., 2 cămeșe, 1 perină și 2 fete. Elena Stroia 5 cor. Olivia Dr. Deleu 5 cor. Irina Bardosy 3 cor. Aurelia Cigărean 2 cor. Dr. Beu 5 cor. O. Ghibu 4 cor. Dr. I. Stroia 20 cor. Berta de

Preda 10 cor. Mărioara Popp 2 cor. Agapia Droc 10 cor., 1 perină cu 2 fete, 2 ciarșafuri, 1 saltea și 3 p. ciorapi. I. B. Boiu 2 cor. Eugenia Turcu 6 cor. Dr. Proca 6 cor. Caliope Boiu 3 cor. I. Petrescu 3 cor. E. Bugarschi 3 cor. Ida Main 1 cor. Virginia Dr. Itu 10 cor., 24 batiste. Maria Mihaiu 3 cămeșe, 3 perini și 6 fete. Veturia Triteanu 2 cor. Foca Neagoe 10 cor. Teodor Doboiu 10 cor. Ana Moga 5 cor. Pătratiu 2 cor. Aurelia Reou 2 cor. L. Borcia 10 cor. N. N. 2 cor. Ida Pipoș 10 c. Terezia Pipoș 10 cor. Aurel Mlea 5 cor. Stefan 2 cor. Maria Dr. Ivan 2 cor. Eleonora de Lemény 10 cor., 1 perină și 2 fete. Livia Crăciunescu 10 cor., 1 perină și 2 fete. Vera Bohatiel 10 cor. Dr. Leonora Lenéyi 10 cor. Maria Rozvány din Salonta 60 p. ciorapi. Otilia Comsa 5 cor. Octavia Mazzuchi 6 cor. Palcheria Smigelschi 5 cor. Ana Stan 2 cor. Aoa Togan 10 cor. Octavia Voileanu 2 cor. Rom. Bucă 3 cor. Zoe Comanescu 2 perini, 2 perinete, 8 fete, 12 p. pantaloni, 1 sac de psie, 1 straiu și 4 ciarșafuri. Letitia Bologa 10 cor. 2 p. pantaloni, 3 p. ciorapi, 1 căciulă și 2 p. ciorapi. Elenă Isacu 10 cor. Hersilia Vătăsan 5 cor., 1 perină și 2 fete. Dr. Ilie Iancu 10 cor. Rafila Iancu 1 perină și 2 fete, 12 p. ciorapi, 3 p. pantaloni. Ana Rebega 5 cor. Nina Durvă 10 cor. E. isaveta Popa 3 cor. Ioana Rebega 3 cor. Ioan Henteș 2 cor. Dr. Vasile Preda 20 cor. Alecsandru Lebu 10 cor. P. Luciu 10 cor. V. Tordășianu 6 cor. Valeria Greavu (dela școala de fete a Asociației) 4 perină și 8 fete, 27 p. pantaloni, 6 p. ciorapi, 6 p. pantaloni, 6 p. pantaloni, 29 batiste și 2 cămeșe. Maria Buceșan 5 perină cu 10 fete. E. Borcea 2 cor. Dr. S. Dragomir 5 cor. A. Crisan 2 cor. Dr. P. Roșca 6 cor. V. Păcală 5 cor. E. Todoran 3 cor. N. B. 2 c. Valeria Greavu, d. int. Aso., 132 cor. rezultatul tombolei pentru un tablou (pictură în ulei). „Crucea roșie” filială din Sibiu: 60 ciarșafuri, 50 cămeșe, 50 p. pantaloni, 60 ștergare, 25 perini și 50 fete, 36 batiste și 25 saci de paie. Constanța Bărcianu 1 sac de mere. Iohana Măcelariu 1 căpă de mere. Cornelia Simion 1 căpă de ridichi. În loc de cuona pe sieriul fericește Sabina Brote, damele din comitetul Reuniunii au contribuit pentru spitalul răniților, anume: Maria Cosma 3 cor. Letitia Bologa 2 cor. Zoe Comanescu 2 cor. Livia Crăciunescu 2 cor. Ana Mălățianu 2 c. Hersilia Vătăsan 2 cor.

2. Dna Leliția Dr. Schuster, soție de proprietar, a colectat și a trimis din cercul „Cisnădiei”: 3 p. pantaloni de lână, 1 vestă de lână, 1 p. ciorap, 5 căciuli, 4 p. înălțitoare de genunchi, 33 p. pumnăsi de lână

Publicațiune.
Primăria comună din comuna Dăișoara (Longadár), comitatul Târnava mare, cercel Cohalm (Köhalom), dă în licitație publică în 21 Decembrie st. n. 1914 înainte de amiază la 8 ore „Regalul” crâjma comunală. Condițiile se pot vedea în cancelaria comunală din loc.

Longadár, în 30 Noemvrie 1914.

Ioan Mihaila Mihail Kelner Ioan Radu
preot gr.-ort. notar primar.
(610) 1-3

Nr. 559/1914. (608) 2-3

Concurs.

Pe baza rezoluției Consistoriale Nr. 5447/1914 pentru întregirea parohiei de cl. III-a Sereca, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt venitele stolare fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preotești dela stat.

Cerurile de concurs se vor înainta subscrisului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, iar concurenții pe lângă observarea prescrișilor reglementare, se vor prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbatoare la biserică pentru a cânta și predica, respectivă a celebra.

Orăștie, la 15 Noemvrie v. 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Nr. 521/1914. (609) 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea parohiei Sărăcău (cl. III-a) se scrie concurs cu termen de 30 zile, dela această primă publicare.

Venitele cu întregirea prescrișă dela stat sunt conform datei din coala B.

Cerurile de concurs se vor înainta la subscrisul oficiu, în terminalul susinăt, având concurenții să se prezinte, — conform restricțiunilor reglementare, — în o Dumineacă sau sărbatoare, la biserică, spre a cânta și predica, resp. celebra.

Alba-Iulia, 19 Noemvrie 1914.

Oficiul protopresbiteral român-ortodox al tractului Alba-Iulia, în conțelegere cu comitetul parchial.

Ion Teculescu
protopresbiter.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană:

Călindarul arhidicezan

pe anul 1915

cu řematismul autentic al bisericei ortodoxe rom. din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante.

Prețul 80 fil, plus porto poștal 20 fil.

La Librăria arhidicezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcei, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcei, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcei, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimați evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcei, cu cutie de păstrat **85 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce împriimată, foile colorate galben, cu copcei **25 cor.**

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană, Sibiu:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirei și asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană:

Contribuțiuni istorice

privitoare la

trecutul Românilor de pe pământul crăiesc.

Carte edată la inițiativa și sub îngrijirea d-lor: Dr. Ilarion Pușcariu, Ioan de Preda, Dr. Lucian Borcea, Dr. Ioan Lupuș, Dr. Ion Mateiu și Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 4 cor. + porto 30 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană în Sibiu:

Octoihul-mare

cu litere latine.

Prețul 30 coroane.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană în Sibiu:

Relațiile bisericești ale Românilor din Ardeal cu Rusia în veacul al XVIII.

de

Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 2 coroane + 10 fileri porto.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidicezană, Sibiu.

Biblioteca Teatrală

edată de Societatea Fondului de Teatru Român.

Nr. 28. Teodor Abt. Bucătăreasa, comedie într-un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 30. Aurelia Păcățian-Rubenescu, lepușii la școală, cinci piese teatrale, dialoguri și patruguri. Prețul 20 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie într-un act. Prețul 32 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 32. Andre Mycho, Giorie postumă, comedie într-un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 33. Jana Marni, O Repetiție, dialog. Prețul 20 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, comedie într-un act. Prețul 48 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, comedie în 3 acte. Prețul 60 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 36. Yves Mirande, Zœ, comedie într-un act. Prețul 26 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell, dramă istorică în 5 acse în versuri, traducere în forma originală de Stefan O. Iosif. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 38. Georges Courteline, Invingeri strălucite, piesă într-un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 39. Micul minciună, comedie în 2 acse, localizată de Bujorel. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 40. I. Russu Sirianu, Militărește, comedie într-un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și Monologe de declamat broș. I. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru copii, în trei tablouri după povestea lui I. Creangă, de Radu Priscul. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Osman, trag-comedie într-un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Cosinzeana

care e redactată de duul profesor Marin Demetrescu din Craiova, au apărut până acum:

Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile și Porțurile insectelor, ed. II. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 2—3. M. Demetrescu, Începuturile Omenei, ed. II. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 4—5—6. Ihe N. Geiș, Pamantul și Omul, partea I. Asia. Prețul 75 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 7—8. M. Demetrescu, Lecturi Geologice. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 9. Constantin Rădulescu, Culegeri științifice. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Națională

redactată de duul D. Vasiliu-Bacău.

Nr. 51—52—53. Pedagogia și Medicina, Primejdia Alcoolismului și Viceja Romanilor. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 54—55—56. Bulgaria, Foloasele Chemiei și Solidaritatea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 57—58—59. Apărarea Națională, Rușii și Sărcenia. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Flacăra.

Nr. 7—8—9. H. G. Wells, Primii Oameni în Lună. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Nr. 10. V. Eftimiu, În temnițele Stambulului, novele. Prețul 60 fil. + 10 fileri. porto.

Nr. 11. Onoto Watana, Privighitoarea Iaponă, roman din viață japoneză. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 12. Edmond Rostand, Romanțișii. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 13. Victor Eftimiu, Ave Maria, dramă în 3 acse. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca Minerva.

Nr. 131—132. Tit. Liviu, Războiul Romanilor cu Hanibal I—II. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 133. B. Constant, Pribegul. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 134. George Ohnet, Jale și bucurie. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 135. Saltikow-Scedrin, Povesti. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 136. A. Căzaban, Rozica. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 137. Harriet Beecher Stowe, Coliba lui moș Toma. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 138. Al. Dumas-Tatăl, Cei doi studenți. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 139. Voltaire, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 140. Carl Ewald, Icoane din viața plantelor și animalelor II. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 141. Edmond Haraucourt, Pelisson. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 142. V. Rakosi, Satul meu. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 143—144. Camille Cocuand, Suferințele Vulturășului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 145. Arthur Conan Doyle. Doctorul negru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 146. I. Ciocârlan, Fară noroc. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 147. C. Dem, Oamenii Zilei. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 148. I. Dragoslav, Povești de Crăciun. Prețul 50 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 149. A. Fogazzaro, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 151. Lamartine, Răphael, vol. I. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 153. Emilia Tailer, Dragoste de scriitor sau romanul lui Victor Hugo. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 154. Louis Iacoliot, Vânatoriu de rob dealungul Nilului albastru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 156. Guy de Maupassant, Strigăt de alarmă. Prețul 30 fil. — 5 fil. porto.

Biblioteca Istorică.

Nr. 17. Puiul Vulturului, după D. Lacroix. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 18. C. Paul și A. Marcu, În Bulgaria. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 19. A. Dumas